

W4 RLD(S)
20.05 – 28.08.2022

BWA Wrocław Główny

kurator / curated by: Honza Zamojski

artyści / artists: Uri Aran, Zuza Golińska, Koji Kamoji, Bety Krňanská, David Krňanský, Hanna Krzysztofiak, Przemek Matecki, Zdzisław Nitka, Julia Scher, Aleksandra Ska, Daniel Stachowski, Juliusz Studnicki, Andrzej Szewczyk, Marcin Wicha + Marian Misiak, Zbiorowy

twro.pl

organizator: Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

współorganizator: BWA Wrocław

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

twro.pl

organizer: The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

co-organizer: BWA Wrocław Galleries of Contemporary Art

Co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage

Fotodokumentacja / Photography: Małgorzata Kujda

Dzięki uprzejmości / Courtesy of:

1.

Julia Scher

Dzięki uprzejmości galerii Drei, Kolonia. / Courtesy of Drei gallery, Cologne.

2.

Andrzej Szewczyk

Dzięki uprzejmości Kolekcji Simulart. / Courtesy of Simulart Collection.

3.

Uri Aran

Dzięki uprzejmości Sadie Coles HQ, Londyn. / Courtesy of Sadie Coles HQ, London.

4.

Juliusz Studnicki

Dzięki uprzejmości Sopotckiego Domu Aukcyjnego, Sopot. / Courtesy of the Sopot Auction House, Sopot.

5.

Daniel Stachowski

Dzięki uprzejmości i wsparciu Fundacji Lue Lu, Poznań. / Courtesy of Lue Lu Foundation, Poznań.

PODPISY / CAPTIONS

SALA JASNA / LIGHT ROOM

1.

Julia Scher

Wszystkie rysunki „Bez tytułu” (z serii „Cartoons”), 2022

Dzięki uprzejmości galerii Drei, Kolonia.

Prezentowane na wystawie rysunki stanowią istotną, lecz rzadko upublicznianą i wystawianą część praktyki artystycznej Julii Scher. Artystka w swoich dużych projektach i instalacjach skupia się głównie na badaniu opresyjności i nieustannej kontroli władzy wobec jednostki i społeczeństwa. W rysunkach natomiast mamy do czynienia z intymnymi sytuacjami, a nawet z osobistym dziennikiem relacji z drugim człowiekiem. Kreskówkowe w formie profile „rozmówców” oraz krótkie zdania układają się w poetycką historię obrazkową, w której rozmowa staje się podstawowym elementem w budowaniu relacji międzyludzkich.

Julia Scher

All: Untitled (from the “Cartoons” series), 2022

Courtesy of Drei gallery, Cologne.

The drawings shown in this exhibition represent an important but rarely publicized and exhibited part of Julia Scher's artistic practice. In her large-scale projects and installations, the artist mainly focuses on exploring the authorities' oppressiveness and constant control over the individual and society. The drawings, on the other hand, deal with intimate situations and become a personal diary of relationships with other people. Cartoon-like profiles of the “interlocutors” and short sentences are arranged in a poetic picture story, in which conversation becomes a basic element in building human relations.

2.

Koji Kamoji

Ciało, 1980

szklanka, metalowy pręt, woda

Zazwyczaj rysunek czy malarstwo gestu kojarzą się z ekspresją, zaciekami farby na płótnie czy też z zaczernioną grafitem powierzchnią kartki papieru. W twórczości Koji Kamojiego ekspresja wydaje się niewidoczna na pierwszy rzut oka, ale siła gestu, którym posługuje się artysta, jest nie do podważenia. Gest ten wynika z głębokiego namysłu autora nad istotą rzeczy oraz właściwościami ciała i bytu. Gest ten jest też aktem odwagi wobec materii uznawanej powszechnie za zwyczajną, jak np. kamyk lub woda. Wymaga odwagi i konsekwencji, które przenoszą to, co normalne, w sferę sacrum, ustanawiając nowy porządek dla rzeczy, ciała i bytu. Koji Kamoji wykorzystuje tylko takie materiały i wykonuje tylko takie gesty, które są niezbędne do ustanowienia tego nowego porządku pełnego równowagi i prostoty.

Koji Kamoji

Body, 1980

glass, steel rod, water

Typically, drawing or gesture painting is associated with expression, streaks of paint on canvas, or the surface of paper blackened with graphite. In Koji Kamoji's work, expression seems invisible at first glance, but the power of the artist's gesture is unquestionable. The gesture stems from the artist's deep reflection on the essence of things and the properties of the body and being. The gesture is also an act of courage in the face of matter generally considered ordinary, such as a pebble or water. It requires courage and persistence that transports the normal into the realm of the sacred, establishing a new order for things, the body and being. Koji Kamoji uses only such materials and makes only such gestures as are necessary to establish this new order full of balance and simplicity.

3.

Andrzej Szewczyk (1950-2001)
Manuskrypty alchemiczne, 1983-84
strony encyklopedii chemicznej z 1930 roku, tusz
Dzięki uprzejmości Kolekcji Simulart.

Litery, pismo, znaki, zwoje, manuskrypty, książki, biblioteka są tym, co określa twórczość Andrzeja Szewczyka, i tym, co stanowiło dla niego źródło inspiracji. Bez względu na użyte środki wyrazu artysta starał się „zapisać” i „napisać” dzieło sztuki, jednocześnie nadając używanej materii różnych znaczeń symbolicznych. Zbliża to twórczość Szewczyka do dwóch, formalnie różnych lecz ideowo bliskich, tradycji „pisarskich” – pisania ikon oraz pisania poezji. Nadwrażliwość i odczuwanie świata w sposób poetycki stają się więc kluczowe dla zrozumienia tej erudycyjnej i zniuansowanej twórczości.

Andrzej Szewczyk (1950-2001)
The Alchemical Manuscripts, 1983-84
pages from a 1930 chemistry encyclopedia, ink
Courtesy of Simulart Collection.

Letters, writing, signs, scrolls, manuscripts, books, the library are what defines Andrzej Szewczyk's work and what has been a source of inspiration for him. Regardless of the means of expression used, the artist tried to “jot down” and “write” the work of art, at the same time giving the matter used various symbolic meanings. This links Szewczyk's work to two “writing” traditions that are formally different but ideologically close – writing icons and writing poetry. Hypersensitivity and feeling the world in a poetic way thus become crucial to understanding this erudite and nuanced work.

4.

Uri Aran
Rider, 2022
akryl na papierze ryżowym
Dzięki uprzejmości Sadie Coles HQ, Londyn.

Uri Aran
Bez tytułu, 2006
wideo, 3'42"
Dzięki uprzejmości Sadie Coles HQ, Londyn.

Rysunek bywa notatką, a w twórczości Uri Arana jest on notatką szczególną – fragmentem wspomnienia, ulotnym gestem czułości i sentymentem. Artysta używa różnych mediów, ale w każdym z nich potrafi pokazać, że siła gestu leży w jego powtarzalności i delikatności. Jest w tej rutynie coś uspokajającego i przewidywalnego, tak jakby twórczość była jedynym stałym elementem świata otaczającego artystę. Równocześnie ten wewnętrzny spokój podlega nieustającej entropii i degradacji. Wysiłki artysty, aby utrzymać ów porządek, skazane są więc na porażkę, ale jest to na pewno piękna porażka – pełna dobrej tęsknoty i uśmiechu.

Uri Aran
Rider, 2022
acrylic on rice paper
Courtesy of Sadie Coles HQ, London.

Uri Aran
Untitled, 2006
video, 3'42"
Courtesy of Sadie Coles HQ, London.

A drawing is sometimes a note, and in Uri Aran's work it is a special note – a fragment of a memory, a fleeting gesture of tenderness and sentiment. The artist uses a variety of media, but in each he is able to show that the power of a gesture lies in its repetition and delicacy. There is something reassuring and predictable about this routine, as if creativity is the only constant in the world surrounding the artist. At the same time, this inner peace is subject to continuous entropy and degradation. The artist's efforts to maintain the order are thus doomed to failure, but it is certainly a beautiful failure – full of positive longing and smile.

5.

David Krňansky

Bez tytułu 1-8 z serii „Extended Modernity”, 2022

akryl i olejowa pastela na papierze i płótnie

Malarstwo Davida Krňanskiego bierze swój początek w szkicowanym na papierze rysunku po to, aby ostatecznie stać się namalowanym rysunkiem na płótnie. Powtarzalność procesu twórczego i jego efektów – prawie identycznych obrazów – przypomina pracę robotnika na taśmie produkcyjnej w fabryce. W końcu ekonomia związana ze sztuką i rynkiem sztuki nie różni się aż tak bardzo od jakiegokolwiek innego produktu i innego rynku. Davida interesuje funkcjonowanie sztuki w świecie późnego kapitalizmu pełnego niustających, lokalnych i globalnych kryzysów i bankructw. Szczęście jednych związane z rozwojem okazało się być zbudowane na nieszczęściu innych. Świat, jaki znamy od dekad, trzęsie się aktualnie w posadach, a definiujące go reguły i zasady można podsumować tylko tak: LOL.

David Krňansky

Untitled 1-8 from the “Extended Modernity” series, 2022

acrylic, oil pastel and paper on jute canvas

David Krňansky's paintings begin with a drawing sketched on paper that eventually becomes a drawing painted on canvas. The repetitiveness of the creative process and its results – almost identical images – resembles the work of a worker on an assembly line in a factory. After all, the economics involved in art and the art market are not that different from any other product and any other market. David is interested in the functioning of art in a world of late capitalism full of constant local and global crises and bankruptcies. The prosperity of some has turned out to be built on the misery of others. The world as we have known it for decades is currently shaking in its foundations, and the rules and principles that define it can only be summed up like this: LOL.

6.

Juliusz Studnicki (1906-1978)

Intermezzo, ok. 1964

gwasz, ołówek na papierze

Juliusz Studnicki (1906-1978)

Lekcja rysunku

tusz lawowany, kredka na papierze

Juliusz Studnicki (1906-1978)

Biesiada, ok. 1960

gwasz, ołówek na papierze

Juliusz Studnicki (1906-1978)

Diabełek na różowym koniu

gwasz, ołówek, akwarela na papierze

Dzięki uprzejmości Sopockiego Domu Aukcyjnego, Sopot.

Pokazywane na wystawie prace Juliusza Studnickiego powstały ponad pół wieku temu, a wydają się do cna współczesne. Wirujące i pośpieszne, pełne groteskowych i/lub szkaradnych postaci oraz dekadentkich korowodów. Plamy barw i delikatne kreski tworzące pełne dynamiki postacie innym razem zamieniają się w swobodne abstrakcje. Jest w tych pracach tempo i muzyczna wręcz frywolność lekko granych etiud fortepianowych. Jest też konflikt i mrok ukryty pod powierzchnią fantazji i nieskrępowanej wyobraźni. Statyczni i władczy biskupi. Wykrzywione w grymasie twarze. Twórczość, którą zawładnął diabeł.

Juliusz Studnicki (1906-1978)
Intermezzo, c. 1964
gouache and pencil on paper

Juliusz Studnicki (1906-1978)
The Drawing Lesson
wash ink and crayon on paper

Juliusz Studnicki (1906-1978)
The Feast, c. 1960
gouache and pencil on paper

Juliusz Studnicki (1906-1978)
Devil on a Pink Horse
gouache, pencil, watercolor on paper

Courtesy of the Sopot Auction House, Sopot.

Juliusz Studnicki's works shown at the exhibition were created over half a century ago, and yet they seem to be utterly contemporary. Swirling and rushed, full of grotesque and/or ugly characters and decadent processions. Splashes of color and delicate lines creating dynamic figures at other times transform into free abstractions. There is tempo and musical frivolity of lightly played piano etudes in these works. There is also conflict and darkness hidden under the surface of fantasy and unfettered imagination. Stiff and imperious bishops. Faces contorted in a grimace. Creativity that has been taken over by the devil.

7.

Aleksandra Ska
Każdy kreuje własną rzeczywistość, 2017
c-print na papierze archiwalnym

„Każdy kreuje własną rzeczywistość” to fotografia przedstawiająca żołnierkę innego państwa, prezentującą tatuaż-napis w języku polskim na swoim przedramieniu. Aby doszło do realizacji tej pracy, przełożeni żołnierki musieli wyrazić oficjalną zgodę na użycie munduru podczas sesji fotograficznej w Polsce. Mundur został pozbawiony flagi, rangi oraz imienia i nazwiska bohaterki zdjęcia. Projekt wraz z dokumentacją finalnej sesji zdjęciowej zostały przedłożone do akceptacji przełożonemu wyższej rangi oraz dowództwu jednostki. Drobną ingerencją artystyczną na ciele żołnierki zderzyła się nie tylko z olbrzymią machiną biurokracji i władzy armii, ale również z wyobrażeniami o osobistej przestrzeni wolności każdego człowieka – wolności artystycznej wypowiedzi, jak i wolności w decydowaniu o własnym ciele.

Aleksandra Ska
Everyone Creates Their Own Reality, 2017
c-print on archival paper

“Everyone creates their own reality” is a photograph depicting a female soldier from another country displaying a tattoo-sign in Polish on her forearm. In order for this work to take place, the soldier's superiors had to give official permission for the uniform to be used during the photo shoot in Poland. The uniform was

stripped of the flag, rank, and name of the heroine of the photo. The design, along with documentation of the final photo shoot, was submitted to the higher ranking supervisor and unit command for approval. The minor artistic intervention on the soldier's body clashed not only with the army's enormous machinery of bureaucracy and power, but also with ideas about everyone's personal space of freedom – the freedom of artistic expression, as well as the freedom to make decisions about one's own body.

8.

Daniel Stachowski

Ciemna strona, 2022

Fakty ukryte, 2022

Umarłe drzewa, 2022

Jarocin fałszywy, 2022

Mogło być, 2022

Ulica, 2022

Wszystkie rysunki: ołówek i cienkopis na papierze.
Dzięki uprzejmości i wsparciu Fundacji Lue Lu, Poznań.

Rysunki Daniela Stachowskiego są „tu i teraz”, przesiąknięte współczesnością i terażniejszością. Autor celuje ołówkiem i trafia słowem w czułe punkty otaczającej go rzeczywistości, nie zwracając uwagi na prasową poprawność polityczną. I wbrew pozorom to nie jest łatwa twórczość. Wymaga ona nie tylko wiedzy historycznej czy świadomości politycznej ze strony odbiorców, ale przede wszystkim otwartości na dyskusję o wartościach, którym przygląda się i które rysuje Daniel Stachowski.

Autor tak komentuje swoją twórczość:

Sztuka musi być niezależna, musi pokazywać to, co jest – nie ważne jakie zdanie mieliby decydenci polityczni czy religijni [...]. Może to boli, ale na tym polega sztuka – ma zmuszać do myślenia [...]. Moje dzieła pokazują otaczającą nas rzeczywistość w krzywym zwierciadle, gdzie nie ma tematów tabu, bo „świętości niezargane umierają z nudów”.

Daniel Stachowski

The Dark Side, 2022

Hidden Facts, 2022

Dead Trees, 2022

The False Jarocin, 2022

It Could Have Been, 2022

The Street, 2022

All drawings: pencil and fineliner on paper.
Courtesy of Lue Lu Foundation, Poznań.

Daniel Stachowski's drawings are “here and now”, steeped in the present and contemporary. The artist aims with a pencil and hits the sensitive points of the surrounding reality with words, not paying attention to political correctness. Contrary to appearances, this is not an easy art. It requires not only historical knowledge or political awareness on the part of the audience, but first of all openness to discussion about the values which Daniel Stachowski examines and draws.

The artist comments on his work as follows:

Art must be independent, it must show what is – no matter what opinion the political or religious decision-makers might have [...]. It may hurt, but that's what art is about – it's supposed to make you think [...]. My works show the reality around us in a distorting mirror, where there are no taboo subjects, because “untarnished sanctities die of boredom”.

9.

Zdzisław Nitka

Rysunki martwego zająca, 2022

akryl na płótnie, akryl na papierze

W twórczości Zdzisława Nitki – malarza ekspresjonisty –

rysunek zajmuje szczególną pozycję. Z jednej strony ukryty jest pod warstwami farby, a z drugiej szuka autonomii w prostych gestach, mocnej kresce, poczuciu humoru i trafnych puentach. Rysunek u Nitki to kompulsywnie zapisywany i zarysowywany notatnik myśli, kompozycji i koncepcji, realizowany na wszystkim, co pod ręką – kawałku kartonu, książki, płótna.

Autor tak komentuje przygotowane na wystawę realizacje:

Martwy zając ma więcej intuicji niż żywy człowiek – miał powiedzieć Joseph Beuys po swoim happeningu „Jak wytłumaczyć sztukę martwemu zającowi” (Galeria Schmela, Düsseldorf, 25 XI 1965 r.). Ta niezwykła myśl (nieżyjącego już) artysty-szamana jest dla mnie prawdą i wskazówką, która nieustannie towarzyszy mi w drodze twórczej. Odrzucam zatem stawianie pytań o sens i cel sztuki i chęć wyartykułowania jakiegokolwiek jej definicji czy sposobu pracy. Artysta nie jest w stanie udzielić odpowiedzi zającowi o istotę sztuki. Sztuka jest zającem.

Zdzisław Nitka

Dead Hare's Drawings, 2022

acrylic on canvas, acrylic on paper

In the artistic work of expressionist painter Zdzisław Nitka

drawing has a special place. On the one hand, it is hidden under the layers of paint, on the other – it seeks autonomy in simple gestures, strong lines, sense of humor and apt punch lines. The drawing by Nitka is a notebook of thoughts, compositions and concepts, made on anything that is at hand – a piece of cardboard, a book, canvas, in which the artist compulsively writes and draws.

The artist comments on the works prepared for the exhibition as follows:

A dead hare has more intuition than a living person, Joseph Beuys was to say after his happening “How to explain art to a dead hare” (Schmela Gallery, Düsseldorf, 25 November 1965). This extraordinary thought of a (now deceased) shaman artist is a truth and a guideline for me, which constantly accompanies me on my creative path. I therefore reject posing questions about the meaning and purpose of art and the desire to articulate any definition of it or how it works. The artist cannot explain to the hare what the essence of art is. Art is the hare.

10.

Hanna Krzysztofiak

rysunki z serii „Horoskop roczny nr 1”, 2022

kredka, cienkopis, ołówek na papierze

(od lewej: Praca i pieniądze 1, Dom i podróże 1, Miłość 1, Zdrowie 1, Portret 1)

Czy istnieje przyszłość? Jaka ona jest? Ile jest wersji przyszłości? Jakie mam podejmować decyzje, aby moja przyszłość była najlepszą z możliwych? Co mnie czeka?

Na te pytania, zadane przez autorkę rysunków, odpowiedziało dwóch profesjonalnych astrologów, prognozując wydarzenia w obszarach: Praca i pieniądze, Dom i podróże, Miłość, Zdrowie, Ja. Ich analizy i przewidywania, przełożone na język rysunku, wydają się niekiedy zaskakująco zbieżne. Bywają też diametralnie różne, co sprawia, że wiedza o tym, co się wydarzy, staje się mało wartościowa.

Skonfrontowanie wyobrażeń o przyszłości przybiera formę rysunkowej autoterapii, w której sprawy trudne pokazane są w często ironicznej, a czasem wręcz kiczowatej formie.

Hanna Krzysztofiak

drawings from the “Annual Horoscope 1” series, 2022

crayon, fineliner, pencil on paper

(from the left: Work and Money 1, Home and Travel 1, Love 1, Health 1, Portrait 1)

Is there a future? What is it like? How many versions of the future are there? What decisions should I make to make my future the best it can be? What does the future hold for me?

These questions, posed by the author of the drawings, were answered by two professional astrologers, predicting events in the areas of: Work and Money, Home and Travel, Love, Health, Self. Their analyses and predictions, translated into the language of drawing, sometimes seem surprisingly similar. Other times, though, they are very different, which makes the knowledge of what is going to happen of little value. Confronting ideas about the future takes the form of drawing self-therapy, in which difficult issues are shown in an often ironic and sometimes even kitschy form.

11.

Zuza Golińska

Surowe Tworzywa (S), 2022

czarna stal malowana proszkowo

Kartka papieru, ołówek i nożyczki. Nic więcej nie potrzeba, żeby rysować i wycinać. Łatwo zapanować nad kompozycją na zwykłym arkuszu papieru. A co jeśli zmienimy skalę i ta przysłowiowa kartka papieru będzie większa i cięższa od człowieka, stając się arkuszem stali? Czy nadal jest to rysunek, czy już rzeźba? Czy nadal jesteśmy w stanie zapanować nad tworzywem, czy też musimy poddać się jego giętkości, wadze i grawitacji, które wpływają na ostateczny kształt takiego arkusza? Na te pytania zdaje się odpowiadać Zuza Golińska w swoich realizacjach rysunkowo-rzeźbiarskich. Autorka dotyka bardzo istotnych kwestii, a mianowicie relacji pomiędzy twórcą a materią, negocjowania przestrzeni i ustanawianiem władzy nad tą przestrzenią. W jej praktyce sztywne elementy stalowe stają się lekkie i podatne na obróbkę niczym kartka papieru. Jednocześnie łączy na odległość ze sobą fragmenty rzeźby, która niczym nawias obejmuje wszystko to, co pomiędzy.

Zuza Golińska

Raw Materials (S), 2022

powder coated steel

A piece of paper, a pencil and scissors. Nothing else is needed to draw and cut out. It's easy to control the composition on a simple sheet of paper. But what if we change the scale and that proverbial sheet of paper is bigger and heavier than a person, becoming a sheet of steel? Is it still a drawing or already a sculpture? Are we still able to control the material, or do we have to submit to its flexibility, weight and gravity, which influence the final shape of such a sheet? Zuza Golińska seems to answer these questions in her drawing and sculpture projects. The artist touches upon very important issues, namely the relation between the artist and the matter, negotiating space and establishing authority over this space. In her practice, rigid steel elements become as light and workable as a sheet of paper. At the same time, she connects fragments of sculpture to each other at a distance, which like a parenthesis encompasses everything in between.

12.

Marian Misiak (litery), Marcin Wicha (słowa)

Wzornik na Triennale, 2022

Realizacja Marcina Wichy i Mariana Misiaka pozycjonuje się na przecięciu kilku dziedzin: literatury, projektowania i sztuki. Tym, co łączy wszystkie te dziedziny, jest litera – nośnik słowa, produkt przemysłu w postaci czcionki i kompozycja bieli i czerni na przestrzeni kartki papieru.

Autorzy tak komentują przygotowany na wystawę wzornik:

Wzornik typograficzny to katalog prezentujący czcionki lub inny materiał typograficzny (ramki, linie, winiety). „Wzornik na Triennale” to projekt Mariana Misiaka i Marcina Wichy. Misiak narysował litery, Wicha napisał (lub znalazł) teksty. Tematem „Wzornika na Triennale” są związki między pismem i rysunkiem, rysunki ukryte

w tekstach, zatarte granice pisma i obrazu, dwoista natura liter. A także: historia, ornitologia, grafologia, grafomania, twórczość ludowa, łączność telefoniczna, gorliwa praca 456 ja hyc, a on nic 12354 Bug Łódź A a kłącz skończ już. Już.

Marian Misiak (fonts), Marcin Wicha (words)
Type Specimen for Triennial, 2022

Marcin Wicha and Marian Misiak's work belongs at the intersection of several fields: literature, design and art. What unites all these fields is the letter – a carrier of a word, a product of industry in the form of a font and a composition of black and white on a sheet of paper.

The artists comment on the type specimen prepared for the exhibition as follows:

A type specimen is a catalog that presents fonts or other typographic material (frames, lines, vignettes).

"Type Specimen for the Triennial" is a project by Marian Misiak and Marcin Wicha. Misiak drew the letters, Wicha wrote (or found) the texts. The theme of "Type Specimen for the Triennial" is the relationship between writing and drawing, drawings hidden in texts, blurred boundaries between word and image, the dual nature of letters. And also: history, ornithology, graphology, graphomania, folk art, telephone communication, zealous work 456 I go and he does nothing 12354 Bug Łódź A a kłącz stop it now. Now.

13.

Bety Krňanská
Bez tytułu, 2021
z serii „Too Fluid to Handle”
tusz na płótnie, воск pszczeli, rama z rattanu

Przy pierwszym spojrzeniu dekoracyjność sztuki Bety Krňanskéj wydaje się być bardzo mieszczańska, bezpieczna w formie i przyjemna w treści. Dopiero odkrywanie kolejnych warstw (jak to zazwyczaj bywa przy dekonstrukcji mieszczaństwa) ukazuje złożoność problemów poruszanych przez artystkę. Użyty przez nią rattan jest zarówno materiałem elastycznym, jak i nadającym usztywnioną formę. Jako taki staje się symbolem dwoistości i dwubiegunowości współczesnego świata. Wyprodukowanie wyplatanych obiektów wymaga przecież cierpliwości i umiejętności. Niemniej wartość takiej pracy fizycznej jest wyceniana we współczesnym świecie niewspółmiernie nisko w stosunku do wartości symbolicznej dzieła, które zaistnieje w przestrzeni medialnej. Ten dysonans i różnice pomiędzy światem mediów a światem rzeczywistym stają się źródłem krytycznego namysłu oraz inspiracji dla artystki.

Bety Krňanská
Untitled, 2021
from the "Too Fluid to Handle" series
ink on canvas, bee wax, handmade rattan frame

At first glance, the decorativeness of Bety Krňanská's art seems very bourgeois, safe in form and pleasant in content. It is only when one uncovers more layers (as is usually the case when deconstructing the bourgeoisie) that the complexity of the problems raised by the artist becomes apparent. The rattan she uses is both a flexible material and one that stabilizes. As such, it becomes a symbol of the duality and bipolarity of the contemporary world. The production of rattan weaved objects requires patience and skill. Nevertheless, in the contemporary world, the value of such physical labor is disproportionately low compared to the symbolic value of the work that will appear in the media space. This dissonance and differences between the media world and the real world become a source of critical reflection and inspiration for the artist.

14.

Przemek Matecki
rysunki z serii „Czarna sztuka”, 2011

węgiel na papierze

Przemek Matecki uprawia sztukę recydlngu, remixu i reinterpretacji, która jest mocno osadzona w tradycji malarskiej i związanymi z nią tematami: portretem, martwą naturą czy abstrakcją. Dla artysty nie istnieje żaden temat ani żadna twórczość, której nie jest w stanie przetworzyć i wykorzystać na swój sposób. Otwarty na dialog z żyjącymi i z martwymi artystami, sam staje się narzędziem w niewidzialnych rękach intuicji i inspiracji. W tym szaleństwie jest oczywiście metoda, bo tylko dzięki ciekawości, eksperymentom i nieustannej pracy jest on w stanie uzyskać obraz idealny. Twórczość Mateckiego to niczym nieskrępowana wolność, ale też uzależnienie od tego, co przyniesie kolejne płótno, kolejny rysunek czy kolejny eksperyment twórczy.

Przemek Matecki
drawings from the "Black Art" series, 2011
charcoal on paper

Przemek Matecki pursues the art of recycling, remix and reinterpretation, which is strongly rooted in the tradition of painting and its related themes: portrait, still life and abstraction. For the artist, there is no subject or creation that he cannot process and use in his own way. Open to dialogue with living and dead artists, he himself becomes an instrument in the invisible hands of intuition and inspiration. There is, of course, method in this madness, because only through curiosity, experimentation and constant work is he able to achieve the perfect image. Matecki's work exemplifies unfettered freedom, but also dependence on what the next canvas, the next drawing or the next creative experiment will bring.

15.

Zbiorowy
Ogrodzenie, 2022
instalacja site-specific

Zbiorowy jest jedyną grupą artystyczną obecną na wystawie „WORLD(S)” i nie tylko to czyni Zbiorowego czymś wyjątkowym. Wyjątkowe jest też to, że Zbiorowy stawia na świadomość grupową, a nie na indywidualizm. Zbiorowy jest jeden, ale Zbiorowych jest wielu, a ilu to tak naprawdę nie wiadomo. Twórcy Zbiorowego zazwyczaj pozostają anonimowi, chociaż zdarza się, że ujawniają się światu. Zbiorowy tworzy obrazy, grafiki, komiksy, makiety, fotografie, kolaże, rzeźby, teledyski, audycje radiowe, melodeklamacje. Prace, które powstają w ramach Zbiorowego, są niemal zawsze wytwarzane wspólnie, a równolegle do powstających prac budowana jest historia łącząca różne treści w jedną quasi-mityczną legendę. Opowieść pączkuje i rodzi kolejną. Gdyby szukać analogii w świecie przyrody to można porównać Zbiorowego do megagrzybni, która oplata rozmaite podziemne przestrzenie popkultury, historii czy języka, i której owocniki wykorzystują wszystkie dostępne media, aby wyjść na światło dzienne.

Collective
The Fence, 2022
site-specific installation

Collective is the only art group present in the WORLD(S) exhibition, and this is not the only thing that makes Collective unique. What is also unique is that Collective relies on group consciousness rather than individualism. Collective is one, but it is made up of many Collectives, and how many is not really known. The artists behind Collective usually remain anonymous, although there are times when they reveal themselves to the world. Collective creates paintings, prints, comics, models, photographs, collages, sculptures, music videos, radio shows, and melodeclamations. The works that are created by Collective are almost always collaboratively produced, and a story is built in parallel to the resulting works, combining various contents into one quasi-mythical legend. The story buds and gives birth to another. If one were to look for an analogy in the natural world, one could compare Collective to a mega-fungus that entwines the various subterranean spaces of pop culture, history or language, and whose fruiting bodies use all available media to come to light.

PODPISY / CAPTIONS

SALA CIEMNA / DARK ROOM

1.

Julia Scher

Wszystkie rysunki „Bez tytułu” (z serii „Cartoons”), 2022

Dzięki uprzejmości galerii Drei, Kolonia.

Prezentowane na wystawie rysunki stanowią istotną, lecz rzadko upublicznaną i wystawianą część praktyki artystycznej Julii Scher. Artystka w swoich dużych projektach i instalacjach skupia się głównie na badaniu opresyjności i nieustannej kontroli władzy wobec jednostki i społeczeństwa. W rysunkach natomiast mamy do czynienia z intymnymi sytuacjami, a nawet z osobistym dziennikiem relacji z drugim człowiekiem. Kreskówkowe w formie profile „rozmówców” oraz krótkie zdania układają się w poetycką historię obrazkową, w której rozmowa staje się podstawowym elementem w budowaniu relacji międzyludzkich.

Julia Scher

All: Untitled (from the “Cartoons” series), 2022

Courtesy of Drei gallery, Cologne.

The drawings shown in this exhibition represent an important but rarely publicized and exhibited part of Julia Scher's artistic practice. In her large-scale projects and installations, the artist mainly focuses on exploring the authorities' oppressiveness and constant control over the individual and society. The drawings, on the other hand, deal with intimate situations and become a personal diary of relationships with other people. Cartoon-like profiles of the “interlocutors” and short sentences are arranged in a poetic picture story, in which conversation becomes a basic element in building human relations.

2.

Koji Kamoji

rysunki z serii „Modlitwa do bytu”, 2012-2017

tusz chiński, farba akrylowa na papierze

Zazwyczaj rysunek czy malarstwo gestu kojarzą się z ekspresją, zaciekami farby na płótnie czy też z zaczernioną grafitem powierzchnią kartki papieru. W twórczości Koji Kamojiego ekspresja wydaje się niewidoczna na pierwszy rzut oka, ale siła gestu, którym posługuje się artysta, jest nie do podważenia. Gest ten wynika z głębokiego namysłu autora nad istotą rzeczy oraz właściwościami ciała i bytu. Gest ten jest też aktem odwagi wobec materii uznawanej powszechnie za zwyczajną, jak np. kamyk lub woda. Wymaga odwagi i konsekwencji, które przenoszą to, co normalne, w sferę sacrum, ustanawiając nowy porządek dla rzeczy, ciała i bytu. Koji Kamoji wykorzystuje tylko takie materiały i wykonuje tylko takie gesty, które są niezbędne do ustanowienia tego nowego porządku pełnego równowagi i prostoty.

Koji Kamoji

from the “A Prayer to Being” drawing series, 2012-2017

Chinese ink, acrylic on paper

Typically, drawing or gesture painting is associated with expression, streaks of paint on canvas, or the surface of paper blackened with graphite. In Koji Kamoji's work, expression seems invisible at first glance, but the power of the artist's gesture is unquestionable. The gesture stems from the artist's deep reflection on the essence of things and the properties of the body and being. The gesture is also an act of courage in the face of matter generally considered ordinary, such as a pebble or water. It requires courage and persistence that transports the normal into the realm of the sacred, establishing a new order for things, the body and being. Koji Kamoji uses only such materials and makes only such gestures as are necessary to establish this new order full of balance and simplicity.

3.

Andrzej Szewczyk (1950-2001)
Biblioteka dla Mariany Alcoforado, 2001
z „Latającego Uniwersytetu”, 1993-94
siedem woluminów (drewno, ołów, enkaustyka)
Dzięki uprzejmości Kolekcji Simulart.

Litery, pismo, znaki, zwoje, manuskrypty, książki, biblioteka są tym, co określa twórczość Andrzeja Szewczyka, i tym, co stanowiło dla niego źródło inspiracji. Bez względu na użyte środki wyrazu artysta starał się „zapisać” i „napisać” dzieło sztuki, jednocześnie nadając używanej materii różnych znaczeń symbolicznych. Zbliża to twórczość Szewczyka do dwóch, formalnie różnych lecz ideowo bliskich, tradycji „pisarskich” – pisanie ikon oraz pisanie poezji. Nadwrażliwość i odczuwanie świata w sposób poetycki stają się więc kluczowe dla zrozumienia tej erudycyjnej i zniuansowanej twórczości.

Andrzej Szewczyk (1950-2001)
A Library for Mariana Alcoforado, 2001
from “Flying University”, 1993-94
seven volumes (wood, lead, encaustic)
Courtesy of Simulart Collection.

Letters, writing, signs, scrolls, manuscripts, books, the library are what defines Andrzej Szewczyk's work and what has been a source of inspiration for him. Regardless of the means of expression used, the artist tried to “jot down” and “write” the work of art, at the same time giving the matter used various symbolic meanings. This links Szewczyk's work to two “writing” traditions that are formally different but ideologically close – writing icons and writing poetry. Hypersensitivity and feeling the world in a poetic way thus become crucial to understanding this erudite and nuanced work.

4.

Uri Aran
Rider, 2022
akryl na laserowo wycinanej tekturze
Dzięki uprzejmości Sadie Coles HQ, Londyn.

Uri Aran
Bez tytułu, 2006
wideo, 3'24"
Dzięki uprzejmości Sadie Coles HQ, Londyn.

Rysunek bywa notatką, a w twórczości Uri Arana jest on notatką szczególną – fragmentem wspomnienia, ulotnym gestem czułości i sentymentem. Artysta używa różnych mediów, ale w każdym z nich potrafi pokazać, że siła gestu leży w jego powtarzalności i delikatności. Jest w tej rutynie coś uspokajającego i przewidywalnego, tak jakby twórczość była jedynym stałym elementem świata otaczającego artystę. Równocześnie ten wewnętrzny spokój podlega nieustającej entropii i degradacji. Wysiłki artysty, aby utrzymać ów porządek, skazane są więc na porażkę, ale jest to na pewno piękna porażka – pełna dobrej tęsknoty i uśmiechu.

Uri Aran
Rider, 2022
acrylic on laser cut cardboard
Courtesy of Sadie Coles HQ, London.

Uri Aran
Untitled, 2006

video, 3'42"

Courtesy of Sadie Coles HQ, London.

A drawing is sometimes a note, and in Uri Aran's work it is a special note – a fragment of a memory, a fleeting gesture of tenderness and sentiment. The artist uses a variety of media, but in each he is able to show that the power of a gesture lies in its repetition and delicacy. There is something reassuring and predictable about this routine, as if creativity is the only constant in the world surrounding the artist. At the same time, this inner peace is subject to continuous entropy and degradation. The artist's efforts to maintain the order are thus doomed to failure, but it is certainly a beautiful failure – full of positive longing and smile.

5.

David Krňansky

Bez tytułu 9-16 z serii „Extended Modernity”, 2022

akryl i olejowa pastela na papierze i płótnie

Malarstwo Davida Krňanskiego bierze swój początek w szkicowanym na papierze rysunku po to, aby ostatecznie stać się namalowanym rysunkiem na płótnie. Powtarzalność procesu twórczego i jego efektów – prawie identycznych obrazów – przypomina pracę robotnika na taśmie produkcyjnej w fabryce. W końcu ekonomia związana ze sztuką i rynkiem sztuki nie różni się aż tak bardzo od jakiegokolwiek innego produktu i innego rynku. Davida interesuje funkcjonowanie sztuki w świecie późnego kapitalizmu pełnego nieustających, lokalnych i globalnych kryzysów i bankructw. Szczęście jednych związane z rozwojem okazało się być zbudowane na nieszczęściu innych. Świat, jaki znamy od dekad, trzęsie się aktualnie w posadach, a definiujące go reguły i zasady można podsumować tylko tak: LOL.

David Krňansky

Untitled 9-16 from the “Extended Modernity” series, 2022

acrylic, oil pastel and paper on jute canvas

David Krňansky's paintings begin with a drawing sketched on paper that eventually becomes a drawing painted on canvas. The repetitiveness of the creative process and its results – almost identical images – resembles the work of a worker on an assembly line in a factory. After all, the economics involved in art and the art market are not that different from any other product and any other market. David is interested in the functioning of art in a world of late capitalism full of constant local and global crises and bankruptcies. The prosperity of some has turned out to be built on the misery of others. The world as we have known it for decades is currently shaking in its foundations, and the rules and principles that define it can only be summed up like this: LOL.

6.

Juliusz Studnicki (1906-1978)

Różowy biskup, ok. 1964

tusz, akwarela, gwasz na papierze

Juliusz Studnicki (1906-1978)

Konny diabeł, ok. 1961

akwarela, tusz, kredka na papierze

Dzięki uprzejmości Sopockiego Domu Aukcyjnego, Sopot.

Pokazywane na wystawie prace Juliusza Studnickiego powstały ponad pół wieku temu, a wydają się do cna współczesne. Wirujące i pośpieszne, pełne groteskowych i/lub szkaradnych postaci oraz dekadencjonalnych korowodów. Plamy barw i delikatne kreski tworzące pełne dynamiki postacie innym razem zamieniają się w swobodne abstrakcje. Jest w tych pracach tempo i muzyczna wręcz frywolność lekko granych etiud

fortepianowych. Jest też konflikt i mrok ukryty pod powierzchnią fantazji i nieskrępowanej wyobraźni. Statyczni i władczy biskupi. Wykrzywione w grymasie twarze. Twórczość, którą zawładnął diabeł.

Juliusz Studnicki (1906-1978)

The Pink Bishop, c. 1964

ink, watercolor, gouache on paper

Juliusz Studnicki (1906-1978)

The Equestrian Devil, c. 1961

watercolor, ink and crayon on paper

Courtesy of the Sopot Auction House, Sopot.

Juliusz Studnicki's works shown at the exhibition were created over half a century ago, and yet they seem to be utterly contemporary. Swirling and rushed, full of grotesque and/or ugly characters and decadent processions. Splashes of color and delicate lines creating dynamic figures at other times transform into free abstractions. There is tempo and musical frivolity of lightly played piano etudes in these works. There is also conflict and darkness hidden under the surface of fantasy and unfettered imagination. Stiff and imperious bishops. Faces contorted in a grimace. Creativity that has been taken over by the devil.

7.

Aleksandra Ska

Każdy kreuje własną rzeczywistość, 2017/2022

c-print na papierze archiwalnym

„Każdy kreuje własną rzeczywistość” to fotografia przedstawiająca żołnierkę innego państwa, prezentującą tatuaż-napis w języku polskim na swoim przedramieniu. Aby doszło do realizacji tej pracy, przełożeni żołnierki musieli wyrazić oficjalną zgodę na użycie munduru podczas sesji fotograficznej w Polsce. Mundur został pozbawiony flagi, rangi oraz imienia i nazwiska bohaterki zdjęcia. Projekt wraz z dokumentacją finalnej sesji zdjęciowej zostały przedłożone do akceptacji przełożonemu wyższej rangi oraz dowództwu jednostki. Drobną ingerencją artystyczną na ciele żołnierki zderzyła się nie tylko z olbrzymią machiną biurokracji i władzy armii, ale również z wyobrażeniami o osobistej przestrzeni wolności każdego człowieka – wolności artystycznej wypowiedzi, jak i wolności w decydowaniu o własnym ciele.

Aleksandra Ska

Everyone Creates Their Own Reality, 2017/2022

c-print on archival paper

“Everyone creates their own reality” is a photograph depicting a female soldier from another country displaying a tattoo-sign in Polish on her forearm. In order for this work to take place, the soldier's superiors had to give official permission for the uniform to be used during the photo shoot in Poland. The uniform was stripped of the flag, rank, and name of the heroine of the photo. The design, along with documentation of the final photo shoot, was submitted to the higher ranking supervisor and unit command for approval. The minor artistic intervention on the soldier's body clashed not only with the army's enormous machinery of bureaucracy and power, but also with ideas about everyone's personal space of freedom – the freedom of artistic expression, as well as the freedom to make decisions about one's own body.

8.

Daniel Stachowski

Księżyc, 2022

Fakty oficjalne, 2022

Umarły las, 2022

Jarocin prawdziwy, 2022

Wiadomo jak jest, 2022

Ulica w innym mieście, 2022

Wszystkie rysunki: ołówek i cienkopis na papierze.

Dzięki uprzejmości i wsparciu Fundacji Lue Lu, Poznań.

Rysunki Daniela Stachowskiego są „tu i teraz”, przesiąknięte współczesnością i teraźniejszością. Autor celuje ołówkiem i trafia słowem w czułe punkty otaczającej go rzeczywistości, nie zwracając uwagi na prasową poprawność polityczną. I wbrew pozorom to nie jest łatwa twórczość. Wymaga ona nie tylko wiedzy historycznej czy świadomości politycznej ze strony odbiorców, ale przede wszystkim otwartości na dyskusję o wartościach, którym przygląda się i które rysuje Daniel Stachowski.

Autor tak komentuje swoją twórczość:

Sztuka musi być niezależna, musi pokazywać to, co jest – nie ważne jakie zdanie mieliby decydenci polityczni czy religijni [...]. Może to boli, ale na tym polega sztuka – ma zmuszać do myślenia [...]. Moje dzieła pokazują otaczającą nas rzeczywistość w krzywym zwierciadle, gdzie nie ma tematów tabu, bo „świętości nieszarpane umierają z nudów”.

Daniel Stachowski

The Moon, 2022

Official Facts, 2022

The Dead Forest, 2022

The True Jarocin, 2022

It's Known How It Is, 2022

The Street in Another City, 2022

All drawings: pencil and fineliner on paper.

Courtesy of Lue Lu Foundation, Poznań.

Daniel Stachowski's drawings are “here and now”, steeped in the present and contemporary. The artist aims with a pencil and hits the sensitive points of the surrounding reality with words, not paying attention to political correctness. Contrary to appearances, this is not an easy art. It requires not only historical knowledge or political awareness on the part of the audience, but first of all openness to discussion about the values which Daniel Stachowski examines and draws.

The artist comments on his work as follows:

Art must be independent, it must show what is – no matter what opinion the political or religious decision-makers might have [...]. It may hurt, but that's what art is about – it's supposed to make you think [...]. My works show the reality around us in a distorting mirror, where there are no taboo subjects, because “untarnished sanctities die of boredom”.

9.

Zdzisław Nitka

Rysunki martwego zająca, 2021-22

technika mieszana, kolaż, artist book

W twórczości Zdzisława Nitki – malarza ekspresjonisty –

rysunek zajmuje szczególną pozycję. Z jednej strony ukryty jest pod warstwami farby, a z drugiej szuka autonomii w prostych gestach, mocnej kresce, poczuciu humoru i trafnych puentach. Rysunek u Nitki to

kompulsywnie zapisywany i zarysowywany notatnik myśli, kompozycji i koncepcji, realizowany na wszystkim, co pod ręką – kawałku kartonu, książki, płótna.

Autor tak komentuje przygotowane na wystawę realizacje:

Martwy zając ma więcej intuicji niż żywy człowiek – miał powiedzieć Joseph Beuys po swoim happeningu „Jak wytłumaczyć sztukę martwemu zającowi” (Galeria Schmela, Düsseldorf, 25 XI 1965 r.). Ta niezwykła myśl (nieżyjącego już) artysty-szamana jest dla mnie prawdą i wskazówką, która nieustannie towarzyszy mi w drodze twórczej. Odrzucam zatem stawianie pytań o sens i cel sztuki i chęć wyartykułowania jakiegokolwiek jej definicji czy sposobu pracy. Artysta nie jest w stanie udzielić odpowiedzi zającowi o istotę sztuki. Sztuka jest zającem.

Zdzisław Nitka

Dead Hare's Drawings, 2021-22

mixed media, collage, artist book on display

In the artistic work of expressionist painter Zdzisław Nitka drawing has a special place. On the one hand, it is hidden under the layers of paint, on the other – it seeks autonomy in simple gestures, strong lines, sense of humor and apt punch lines. The drawing by Nitka is a notebook of thoughts, compositions and concepts, made on anything that is at hand – a piece of cardboard, a book, canvas, in which the artist compulsively writes and draws.

The artist comments on the works prepared for the exhibition as follows:

A dead hare has more intuition than a living person, Joseph Beuys was to say after his happening “How to explain art to a dead hare” (Schmela Gallery, Düsseldorf, 25 November 1965). This extraordinary thought of a (now deceased) shaman artist is a truth and a guideline for me, which constantly accompanies me on my creative path. I therefore reject posing questions about the meaning and purpose of art and the desire to articulate any definition of it or how it works. The artist cannot explain to the hare what the essence of art is. Art is the hare.

10.

Hanna Krzysztofiak

rysunki z serii „Horoskop roczny nr 2”, 2022

kredka, cienkopis, ołówek na papierze

(od lewej: Portret 2, Zdrowie 2, Miłość 2, Dom i podróże 2, Praca i pieniądze 2)

Czy istnieje przyszłość? Jaka ona jest? Ile jest wersji przyszłości? Jakie mam podejmować decyzje, aby moja przyszłość była najlepszą z możliwych? Co mnie czeka?

Na te pytania, zadane przez autorkę rysunków, odpowiedziało dwóch profesjonalnych astrologów, prognozując wydarzenia w obszarach: Praca i pieniądze, Dom i podróże, Miłość, Zdrowie, Ja. Ich analizy i przewidywania, przełożone na język rysunku, wydają się niekiedy zaskakująco zbieżne. Bywają też diametralnie różne, co sprawia, że wiedza o tym, co się wydarzy, staje się mało wartościowa.

Skonfrontowanie wyobrażeń o przyszłości przybiera formę rysunkowej autoterapii, w której sprawy trudne pokazane są w często ironicznej, a czasem wręcz kiczowatej formie.

Hanna Krzysztofiak

drawings from the “Annual Horoscope 2” series, 2022

crayon, fineliner, pencil on paper

(from the left: Portrait 2, Health 2, Love 2, Home and Travel 2, Work and Money 2)

Is there a future? What is it like? How many versions of the future are there? What decisions should I make to make my future the best it can be? What does the future hold for me?

These questions, posed by the author of the drawings, were answered by two professional astrologers, predicting events in the areas of: Work and Money, Home and Travel, Love, Health, Self. Their analyses and predictions, translated into the language of drawing, sometimes seem surprisingly similar. Other times, though, they are very different, which makes the knowledge of what is going to happen of little value.

Confronting ideas about the future takes the form of drawing self-therapy, in which difficult issues are shown in an often ironic and sometimes even kitschy form.

11.

Zuza Golińska
Surowe Tworzywa (S), 2022
czarna stal malowana proszkowo

Kartka papieru, ołówek i nożyczki. Nic więcej nie potrzeba, żeby rysować i wycinać. Łatwo zapanować nad kompozycją na zwykłym arkuszu papieru. A co jeśli zmienimy skalę i ta przysłowiowa kartka papieru będzie większa i cięższa od człowieka, stając się arkuszem stali? Czy nadal jest to rysunek, czy już rzeźba? Czy nadal jesteśmy w stanie zapanować nad tworzywem, czy też musimy poddać się jego giętkości, wadze i grawitacji, które wpływają na ostateczny kształt takiego arkusza? Na te pytania zdaje się odpowiadać Zuza Golińska w swoich realizacjach rysunkowo-rzeźbiarskich. Autorka dotyka bardzo istotnych kwestii, a mianowicie relacji pomiędzy twórcą a materią, negocjowania przestrzeni i ustanawianiem władzy nad tą przestrzenią. W jej praktyce sztywne elementy stalowe stają się lekkie i podatne na obróbkę niczym kartka papieru. Jednocześnie łączy na odległość ze sobą fragmenty rzeźby, która niczym nawias obejmuje wszystko to, co pomiędzy.

Zuza Golińska
Raw Materials (S), 2022
powder coated steel

A piece of paper, a pencil and scissors. Nothing else is needed to draw and cut out. It's easy to control the composition on a simple sheet of paper. But what if we change the scale and that proverbial sheet of paper is bigger and heavier than a person, becoming a sheet of steel? Is it still a drawing or already a sculpture? Are we still able to control the material, or do we have to submit to its flexibility, weight and gravity, which influence the final shape of such a sheet? Zuza Golińska seems to answer these questions in her drawing and sculpture projects. The artist touches upon very important issues, namely the relation between the artist and the matter, negotiating space and establishing authority over this space. In her practice, rigid steel elements become as light and workable as a sheet of paper. At the same time, she connects fragments of sculpture to each other at a distance, which like a parenthesis encompasses everything in between.

12.

Marian Misiak (litera), Marcin Wicha (słowa)
Wzornik na Triennale, 2022

Realizacja Marcina Wichy i Mariana Misiaka pozycjonuje się na przecięciu kilku dziedzin: literatury, projektowania i sztuki. Tym, co łączy wszystkie te dziedziny, jest litera – nośnik słowa, produkt przemysłu w postaci czcionki i kompozycja bieli i czerni na przestrzeni kartki papieru.

Autorzy tak komentują przygotowany na wystawę wzornik:

Wzornik typograficzny to katalog prezentujący czcionki lub inny materiał typograficzny (ramki, linie, winiety). „Wzornik na Triennale” to projekt Mariana Misiaka i Marcina Wichy. Misiak narysował litery, Wicha napisał (lub znalazł) teksty. Tematem „Wzornika na Triennale” są związki między pismem i rysunkiem, rysunki ukryte w tekstach, zatarte granice pisma i obrazu, dwoista natura liter. A także: historia, ornitologia, grafologia, grafomania, twórczość ludowa, łączność telefoniczna, gorliwa praca 456 ja hyc, a on nic 12354 Bug Łódź A a łącz skończ już. Już.

Marian Misiak (fonts), Marcin Wicha (words)
Type Specimen for Triennial, 2022

Marcin Wicha and Marian Misiak's work belongs at the intersection of several fields: literature, design and art. What unites all these fields is the letter – a carrier of a word, a product of industry in the form of a font and a composition of black and white on a sheet of paper.

The artists comment on the type specimen prepared for the exhibition as follows:

A type specimen is a catalog that presents fonts or other typographic material (frames, lines, vignettes).

“Type Specimen for the Triennial” is a project by Marian Misiak and Marcin Wicha. Misiak drew the letters, Wicha wrote (or found) the texts. The theme of “Type Specimen for the Triennial” is the relationship between writing and drawing, drawings hidden in texts, blurred boundaries between word and image, the dual nature of letters. And also: history, ornithology, graphology, graphomania, folk art, telephone communication, zealous work 456 I go and he does nothing 12354 Bug Łódź A a kłącz stop it now. Now.

13.

Bety Krñanská

Too Stable to Move, 2021

z serii „Too Fluid to Handle”

rattan

Przy pierwszym spojrzeniu dekoracyjność sztuki Bety Krñanskéj wydaje się być bardzo mieszczańska, bezpieczna w formie i przyjemna w treści. Dopiero odkrywanie kolejnych warstw (jak to zazwyczaj bywa przy dekonstrukcji mieszczaństwa) ukazuje złożoność problemów poruszanych przez artystkę. Użyty przez nią rattan jest zarówno materiałem elastycznym, jak i nadającym usztywnioną formę. Jako taki staje się symbolem dwoistości i dwubiegunowości współczesnego świata. Wyprodukowanie wyplatanych obiektów wymaga przecież cierpliwości i umiejętności. Niemniej wartość takiej pracy fizycznej jest wyceniana we współczesnym świecie niewspółmiernie nisko w stosunku do wartości symbolicznej dzieła, które zaistnieje w przestrzeni medialnej. Ten dysonans i różnice pomiędzy światem mediów a światem rzeczywistym stają się źródłem krytycznego namysłu oraz inspiracji dla artystki.

Bety Krñanská

Too Stable to Move, 2021

from the “Too Fluid to Handle” series

rattan

At first glance, the decorativeness of Bety Krñanská's art seems very bourgeois, safe in form and pleasant in content. It is only when one uncovers more layers (as is usually the case when deconstructing the bourgeoisie) that the complexity of the problems raised by the artist becomes apparent. The rattan she uses is both a flexible material and one that stabilizes. As such, it becomes a symbol of the duality and bipolarity of the contemporary world. The production of rattan weaved objects requires patience and skill.

Nevertheless, in the contemporary world, the value of such physical labor is disproportionately low compared to the symbolic value of the work that will appear in the media space. This dissonance and differences between the media world and the real world become a source of critical reflection and inspiration for the artist.

14.

Przemek Matecki

T-shirt Art, 1996-2022

Przemek Matecki uprawia sztukę recyklingu, remixu i reinterpretacji, która jest mocno osadzona w tradycji malarskiej i związanymi z nią tematami: portretem, martwą naturą czy abstrakcją. Dla artysty nie istnieje żaden temat ani żadna twórczość, której nie jest w stanie przetworzyć i wykorzystać na swój sposób.

Otwarty na dialog z żyjącymi i z martwymi artystami, sam staje się narzędziem w niewidzialnych rękach intuicji i inspiracji. W tym szaleństwie jest oczywiście metoda, bo tylko dzięki ciekawości, eksperymentom i nieustannej pracy jest on w stanie uzyskać obraz idealny. Twórczość Mateckiego to niczym nieskrępowana

wolność, ale też uzależnienie od tego, co przyniesie kolejne płótno, kolejny rysunek czy kolejny eksperyment twórczy.

Przemek Matecki
T-shirt Art, 1996-2022

Przemek Matecki pursues the art of recycling, remix and reinterpretation, which is strongly rooted in the tradition of painting and its related themes: portrait, still life and abstraction. For the artist, there is no subject or creation that he cannot process and use in his own way. Open to dialogue with living and dead artists, he himself becomes an instrument in the invisible hands of intuition and inspiration. There is, of course, method in this madness, because only through curiosity, experimentation and constant work is he able to achieve the perfect image. Matecki's work exemplifies unfettered freedom, but also dependence on what the next canvas, the next drawing or the next creative experiment will bring.

15.
Zbiorowy
TV Jedyńa, 2022
wideo

Zbiorowy jest jedyną grupą artystyczną obecną na wystawie „WORLD(S)” i nie tylko to czyni Zbiorowego czymś wyjątkowym. Wyjątkowe jest też to, że Zbiorowy stawia na świadomość grupową, a nie na indywidualizm. Zbiorowy jest jeden, ale Zbiorowych jest wielu, a ilu to tak naprawdę nie wiadomo. Twórcy Zbiorowego zazwyczaj pozostają anonimowi, chociaż zdarza się, że ujawniają się światu. Zbiorowy tworzy obrazy, grafiki, komiksy, makiety, fotografie, kolaże, rzeźby, teledyski, audycje radiowe, melodeklamacje. Prace, które powstają w ramach Zbiorowego, są niemal zawsze wytwarzane wspólnie, a równolegle do powstających prac budowana jest historia łącząca różne treści w jedną quasi-mityczną legendę. Opowieść pączkuje i rodzi kolejną. Gdyby szukać analogii w świecie przyrody to można porównać Zbiorowego do megagrzybni, która oplata rozmaite podziemne przestrzenie popkultury, historii czy języka, i której owocniki wykorzystują wszystkie dostępne media, aby wyjść na światło dzienne.

Collective
The One TV, 2022
wideo

Collective is the only art group present in the WORLD(S) exhibition, and this is not the only thing that makes Collective unique. What is also unique is that Collective relies on group consciousness rather than individualism. Collective is one, but it is made up of many Collectives, and how many is not really known. The artists behind Collective usually remain anonymous, although there are times when they reveal themselves to the world. Collective creates paintings, prints, comics, models, photographs, collages, sculptures, music videos, radio shows, and melodeclamations. The works that are created by Collective are almost always collaboratively produced, and a story is built in parallel to the resulting works, combining various contents into one quasi-mythical legend. The story buds and gives birth to another. If one were to look for an analogy in the natural world, one could compare Collective to a mega-fungus that entwines the various subterranean spaces of pop culture, history or language, and whose fruiting bodies use all available media to come to light.